

خواست بازیکنان ضامن بقای تیم

دوشنبه ششم اردیبهشت ماه ورزشگاه تختی اردبیل شاهد یک بازی حساس برای تیم شهرداری خواهد بود. این دیدار برای آلومینیوم اراک به اندازه نماینده اردبیل در لیگ حساس نمی باشد. تیم شهرداری اگر این دیدار را در خانه به حریف واگذار کند تقریباً پرونده بقا در لیگ یک برایش بسته می شود مگر اینکه در سه بازی بعد از این دیدار معجزه ای رخ بدهد که این هم تقریباً به نظر غیر قابل باور به نظر می رسد.

در چند هفته اخیر برای هر بازی شهرداری آنقدر گفتیم حساس و حساس که برای این کلمه حساسیت پیدا کردیم. هر چقدر تماشاگران فریاد زدند و مطبوعات و رسانه ها نوشتند تیم گویا از آن خوابی که گرفتارش شده است بیدار نشد که نشد. تیم ، بازیکنان و آنهاییکه دستی در آتش دارند یا به خوبی شرایط را درک نمی کنند و یا برای ماندن تیم در دسته اول اهمیتی قائل نیستند.

زمانی تیم خوب بازی می کند، موقعیت های زیادی را خلق می نماید، دستورات تاکتیکی در زمین موبمو اجراء می گردد و تیم با برنامه و هدف دیده می شود عدم نتیجه گیری و یا شکست تحملش برای هوادار و دوستداران آسان می شود ولی وقتی تیمی در طول نود دقیقه نتواند سه پاس بی نقص رد و بدل کند، نتواند بازیکنانش در زمین بخوبی بدونند و با تمام وجود بجنگند و حرکت های تیمی تحسین برانگیزی را به نمایش بگذارند تماشاگر و هوادار چگونه باخت را تحمل بکند و به آینده تیم امیدوار بشود؟

نود دقیقه راه رفتن در میدان و به آب و آتش نزدن کاری حرفه ای و خدا پرست نمی تواند باشد. انسان به تعهداتش موظف است عمل کند و در دنیای ورزش بازیکنان و قهرمانان با قراردادی که می بندند علاوه بر مسئولین باشگاه با جمعی عاشق و دلسوخته به نام تماشاگران و هواداران مواجه می باشند، هوادارانی که خون دل می خورند، گلو پاره می نمایند و از وقت و زندگی خود می زنند تا بر روی سکوهای سرد بنشینند و فضا را برای هنرنمایی بازیکنان گرم نمایند. پس اگر طرف قرارداد احتمالاً در عمل به وعده اش کوتاهی بکند، نباید از بازیکنان رفتاری که نهادن همه توانایی ها در طبق اخلاص یکی از آن موارد است، سر بزند و اگر چنین فکر و اندیشه ای را یکی در سر بپروراند مطمئناً در پیش وجدان خود و افکار عمومی شرمندگی ببار می

آورد.

بهتر است اعضای تیم یکبار فیلم بازی با فولاد یزد را ببینند و آن را خوب آنالیز کرده و با بازی خود نمره ای از صفر تا بیست بدهند و بعد از آن تصمیم بگیرند که عدم موفقیت در آن بازی را در مقابل آلومینیوم اراک جبران نکنند و بر همه احتمالات خط بطلان بکشند و در فوتبال اردبیل و این منطقه از خود نامی نیک به یادگار بگذارند.

لیگ دسته یک با همه تلخی‌ها و شیرینی‌ها به پایان می‌رسد ولی قضاوت تاریخ در ارتباط با آنهایی که در نتایج این فصل تیم شهرداری موثر بوده اند برای آیندگان مهم خواهد بود. تک تک بازیکنان در قبال عملکرد خود باید در پیشگاه عدل الهی پاسخگو باشند و در این میان خوش به حال آنهایی که در طول فصل صادقانه و با تمام قدرت در خدمت تیم قرار گرفتند و کم فروشی نکردند.

در بازی با فولاد یزد اگر وحید کارگر با تمام وجود در مقابل حملات آنها ایستادگی نمی‌کرد آیا نتیجه خجالت‌آوری رقم نمی‌خورد؟ بیاید برای چهار بازی باقیمانده طور دیگری فکر کنیم. انگار نه انگار که سی و دو هفته از رقابت‌ها را پشت سر گذاشته ایم. چنین بیندازیم که هفته اول رقابت‌هاست و برای از دست ندادن فرصت‌ها باید از همان روز اول کمر همت ببندیم. پیروزی در چهار دیدار آینده دور از دسترس نبوده و نیست و تحقق این ادعا فقط یک شرط مهم دارد و آنهم خواستن بازیکنان و هم قسم شدن آنهاست. اگر برای نتیجه گرفتن یک تیم در فوتبال، دنیا بسیج شود ولی بازیکنان خود را با خواسته جامعه تطبیق ندهند نمی‌توان کاری از پیش برد. پس بازیکنان تیم شهرداری برای چهار دیدار باید پیروزی را طالب باشند و به آن با تمام وجود فکر نکنند که در آنصورت خواهیم دید که تیم با اقتدار و قدرت در لیگ یک ماندنی می‌شود و اگر چنین تفکری در بین بازیکنان حاکم نباشد دیگر برای حرف و اقدام و گلو پاره کردن‌ها و فریاد کشیدن‌ها جایی نخواهد بود.

امیدواریم بازیکنان تیم برای یک ماه هم که شده باشد خود را در میدان جنگی تمام عیار احساس نمایند و به فکر جنگیدن در آن میدان بیندیشند و برای ترسوها فرصت ابراز وجود ندهند و لیاقت و شایستگی خود را در میدان عمل به اثبات برسانند و نامی نیک در فوتبال ایران و استان به یادگار بگذارند.

